

REALITATEA

ilustrată

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(Foto M. G. M.)

Odinioară și azi:

Cetățile plutitoare din timpurile trecute, au ajuns azi simple bărci-jucării, care pot fi pilotate cu ușurință.

Prețul 8 Lei

Chemarea sirenelor

S'A MAI scufundat un vapor. De mult, de un an de zile oceanul nu mai înghițise o pradă formidabilă ca acum, când au pierit sute de inși.

Anul trecut „Principesa Mafalda”, vapor de lux, mândria flotei comerciale italiene.

Plecuse din Genua la 11 Octombrie. Urma să ancoreze la Buenos Ayres. Deodată, în apropierea grupului de insule stâncoase A-blonhos, călătorii simțiră o zdruncinătură cumplită. Se produse o tăcere mormântală și, după aceea, un tumult infernal.

Se inneca vaporul.

Au fost scene sfâșietoare. O tânără pereche napolitană, era în călătorie de nuntă.

porneau. Zăvorit, matelotul trimitea, înfrigurat, în noapte, mesajul tragic:

„Am fost încuiat în cabina de radio... Nu știu... am ordin... căpitan... alarmă... ajutor... ajutor...”

În legătură cu vaporul naufragiat acum câteva zile, nu se știe până acum decât că, odată cu el, au pierit în valuri cam vreo două sute de inși. Mai târziu au să vindă și amănuntele.

Omenirea se închină cutremurată.

Pe altarul cuceririlor omenești, focul sacru e întreținut de jertfa omenească!

Se credea totuși, că lupta încetase pe întinderea apelor. Mările și Oceanele erau neputincioase în fața vapoarelor înzestrate cu

VAPORUL „WESTRIS” NAUFRAGIAT SAPTĂMÂNA TRECUTĂ

Și ei și ea se refugiă într-o cabină pe care o zăvorâră pe dinduntru. Încercările echipajului de a-i scoate de-acolo au fost zadarnice. Oamenii căutară să spargă ușa. Dar, în clipa când ușa ceda răsunară două focuri de revolver. Tânărul își împuscăse nevasta și își trăsese apoi un glonț în cap.

Zguduitor deasemeni, a fost cazul telegrafistului sechestrat în cabină. Vaporul se inneca. Mesajele de alarmă porneau în cele patru puncte ale cuprinsului.

„Ajutor! „Principesa Mafalda” în pericol!”

Apoi un alt mesaj:

„Am fost încuiat în cabina de radio. Nu știu ce se întâmplă în jurul meu. Știu numai că am ordin din partea căpitanului să dau mereu alarma”.

Vaporul se inneca. Mesajele de alarmă

mijloace care întreau increderea în siguranța călătorilor. Uriase, solide, confortabile, cetățile plutitoare brăzdau apele, făcând puntea între un continent și altul, spintecând valul cu sirena, care își bătea par'că joc de chemările ispititoare ale sirenelor legendare, culcate pe așternutul de mărgean al fundurilor adânci.

Și totuși...

„Titanicul” cu aproape două decenii în urmă, tragedia „Mafaldei” anul trecut, tragedia „Westfrisului” acum câteva zile, dovedesc existența riscului, umbra fatalității, care stăruiește, — zăbrăncă cenușiu, — deasupra oceanelor și a mărilor, deasupra vapoarelor, care oricât de solid prinse în cercuri de oțel, oricât de impresionante sub raportul desăvârșirii tehnice, rămân tot coji de nucă, purtate capricios de valuri.

ION PAS

Turcia modernizată

Placard afișat pe străzile Constantinopolului, simbolizând adaptarea limbii turcești, la alfabetul latin.

Inmormântări „en-gros”

OTRASATURA caracteristică a hindușilor, este că aceștia au redus la minimum teama de moarte. Faptul se datorește convingerii de care sunt stăpâniți, că raiul lor e mai atrăgător decât raiurile celorlalți muritori. Și că, de fapt, abia după moarte, începe apoteoza deliciilor pământului.

Nu tocmai în același fel, stau lucrurile la Bali, deși locuitorii de acolo sunt hinduși devotați. Bali este cea mai însemnată dintre insulele din răsăritul archipelagului indian, insulele care aparțin țărilor de jos. Locuitorii din Bali, cel puțin până mai demună, erau înspăimântați de spectrul morții, și asta dintr'un singur motiv. Toată teama lor se datora unor cauze pur economice: Pe insula Bali, moartea era mult mai costisitoare decât traiul. Populația era înfricoșată de moarte, numai pentru că nu și-o putea plăti.

Întreaga viață a poporului din Bali constituie o serie de festivități. Nașterea unui copil, este o ocazie pentru o sărbătoare. Când copilul devine adult, se face altă festivitate. Vine apoi festivitatea nunții și sfârșit aceea a înmormântării. Aceasta din urmă, e cea mai fastuoasă, mai obligatorie și în același timp mai costisitoare dintre toate celelalte festivități.

Când moare o persoană la Bali, se construiește un fel de turn funerar, din lemn de bambus, cu sculpturi și ornamentații. Turnul atinge înălțimea de aproape 15 metri. Acesta devine probabil, în urmă, piatra funerară a mormântului. Ceremonia funebă capătă aspectul unei festivități, la care ia parte întreaga comunitate. Cu cât situația socială a mortului e mai înălțată, cu atât cheltuielile de ceremonie sunt mai ridicate. Cu alte cuvinte, ceremonia funebă, este lucrul cel mai costisitor din viața unui Bali-an.

Dar aceste cheltuieli imense, au provocat o criză. Imediat s'a ținut un sfat a șefilor și o hotărâre a fost luată. S'a decidențiat, ca pe viitor să se facă înmormântări „en-gros”. Când moare vreun locuitor, nu e înhumat imediat. Corpul e îmbălsămat cu miresme și e plasat bine, în așteptare, până se completează cel puțin șase cadavre. În chipul acesta, afacerea ceremoniilor funebre, nu va da faliment. Numai marii bogătași, vor putea să se mai bucure de o înmormântare individuală.

Guvernul țărilor de jos, deși nu prea încântat de aceste păstrări de cadavre, — e totuși mulțumit, că vechiul obiceiului, de a se face imense cheltuieli ridicole cu ceremoniile, s'a mai temperat.

(R.)

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 12
Telefon 306/67
Telefon 306/67

Pe un an Lei 300
Pentru America „ 800
PENTRU STRĂINĂTATE
Pe o jumătate an „ 180
Pe trei luni „ 85

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

CEL MAI MARE SUCCES

de librărie, în lumea întreagă, l-au avut romanele d-lui MAURICE DEKOBRA : „Cu inima întristată”, „Madona din Tren” și „Gondola cu Himere”, tipărite și în românește de Editura „Cugetarea”, Ultimul său roman :

Serenada Călăului

care reputează același mare succes, a apărut zilele acestea tot în Editura „Cugetarea” (București, Str. Mătășari, 23).—De vânzare la toate librăriile din țară. — Prețul Lei 10.—

Manifestație politică la Cluj

Manifestația populară la Cluj, cu ocazia instituirii guvernului Maniu. (Foto P. Bortș)

Pentru repaosul Duminical

Funcționarii comerciali, manifestând pe străzi, pentru aplicarea repausului duminical

Șezătoarea funcționarilor comerciali

Funcționarii comerciali, au ținut o șezătoare la Ateneu, la care a asistat și M. S. Regina Maria. Afinența publicului a fost atât de mare, încât mare parte a rămas afară, după cum se vede din fotografia noastră

Să ne cinstim eroii

La Pitești au fost aduși din Căineni 200 eroi, cari au fost înhumați cu mare pompă

Clerul și oficialitățile la solemnitate

Cortegiul funebru

Osemintele sunt înhumați

Când pământul se scufundă

„E lung pământul.
Ba e lat...”

spune Coșbuc într'una din cele mai frumoase poezii ale sale.

E și lung și lat, vom spune noi, — bazați pe datele statistice — căci pământul e aproape rotund și circumferința lui măsoară 40.000 de km. Și totuș acest glob uriaș, până'n mijlocul căruia sunt 6371 km. adică de o mie de ori mai mult decât până'n vârful celui mai înalt munte, acest glob uriaș nu e decât un strop de noroi față de universul întreg. Soarele nostru e de 1.300.000 mai mare decât pământul și se găsește departe la 152.000.000 km. Și mintea abia poate concepe că acest imens sistem solar al nostru e o parte neînsemnată a marelui Univers, a Infinitului.

Numai atunci când ne avântăm o clipă cu mintea spre aceste imensități ale spațiului, ne dăm seama, întorcându-ne spre noi, ce

3 km. căldura e atât de mare, încât apa clocotește.

Ușor ne putem da seama că dela 1000 de km. încolo pământul e incandescent, ca soarele. Și tot miezul lui (până'n mijloc sunt după cum am arătat 6371 km.), e o mare de foc. Scoarța tare e foarte subțire, vreo sută, două de kilometri față de partea topită, de cinzeci, șasezeci de ori mai mare. Ne putem lămuri acum și proveniența lavei pe care vulcanii o varsă pe craterelor lor și geyserele sau isvoarele de apă fierbinte, care se întâlnesc prin unele părți ale globului (la noi, la Sovata, lacul Ursului) e fierbinte pentrucă pe dedesubt are probabil un izvor de apă caldă).

Pământul, un strop de soare, a fost împoșcat de acesta, la fel cu celelalte planete, Saturn, Neptun, Uranus, Marte, Venus și Mercur, din pricina rotirii rezezi a Astrului nostru. Globul pământesc lăsat de sine

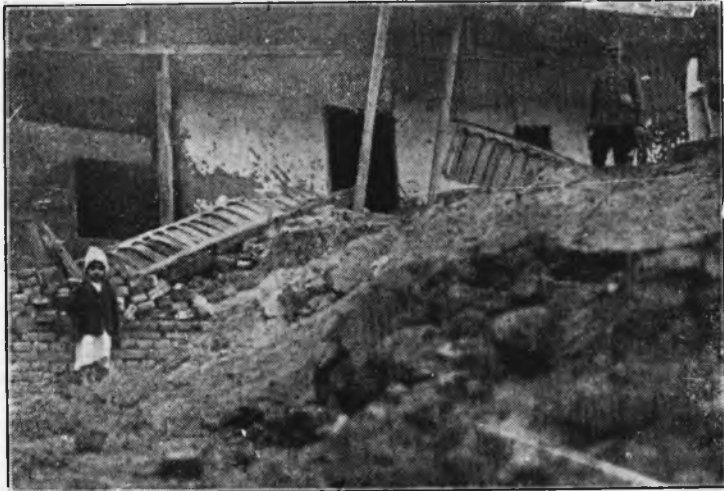
rămase pe urma mărilor secate crescură păduri și cel de pe urmă — ca să fie cel dintâi — veni și omul.

Orcât, pământul îmbătrânit s'a astâmparat. Acum din timp în timp își mai aduce aminte de vremile lui de tinerețe și cea mai neînsemnată clintire a sa seamănă spaimă de moarte printre oameni, furnici slabe și neputincioase.

„Regele Firii”, „Stăpânul Naturii” sunt expresiunea unei mândrii ridicole. Pentrucă isbutul să smulgă câteva taine naturii, pentrucă isbutul să afle în ce mod se petrec câteva fenomene, omul nu trebuie să se împăuneze prea mult.

„Ceace știm precis e că nu știm nimic și domeniul cunoscutului pe lângă cel al necunoscutului, e cât o picătură de ploaie pe lângă un ocean întreg.

Pământul își scutură scoarța și se prăpădesc sate, orașe, mii de oameni și muncă de veacuri. Isbucnește un vulcan și cur-

O casă surpată

atomi infimi suntem, cu toate faptele noastre, cât de slabi, cât de neînsemnați, și cât de supuși la capriciile firii...

Pentru făptura noastră pământul e un colos. Presupunând că toți locuitorii României Mari indiferent bărbați, femei sau copii s'ar așeza unul pe umerii celuilalt, turnul uriaș care ar lua naștere, n'ar fi nici un sfert din raza pământului.

Dac'am construi o scară lungă, atât de

stălător în Univers a prins a se răci, după ce dintr'un strop al lui și-a format un satelit. La suprafața pământului s'a format o coajă subțire, s'au încheag substanțele care se topeau mai cu greu.

Dedesubt, materiile incandescente se răceau și ele cu încetul. Prin răcire însă globul se strângea și scoarța ca să acopere pământul a trebuit să se încrețiască. Așa au luat naștere munții și văile.

Tot astfel se sbârcește un măr, când —

gerea nimicitoare a lavei fierbinți nu poate fi oprită de toată înțelepciunea oamenilor depe pământ.

Iată că acum și la noi în ținutul Ciumagi (Vâlcea) se cufundă pământul. Munca și agonisiala omului, le înghite prăpastia, care se surpă.

Din fericire aceste prăbușiri de teren nu sunt de natură vulcanică. Explicația lor e alta. În ținutul de jale din Ciumagi există peste un strat de var unul de argilă, care

O casă dărâmată la Ciumagi-Vâlcea

Un mal surpat

lungă încât s'ajungă până'n mijlocul globului pământului, și am cobori pe aceasta, noi toți românii, primul s'ar afla cam la o pătrime din cale, când ultimul deabia ar porni-o în jos pe prima treaptă.

O asemenea călătorie n'ar fi însă posibilă, căci înăuntrul pământului temperatura devine tot mai caldă; cu cât ne coborâm mai jos, cu atâta căldura e mai de nesuportat. Pentru fiecare 33 metri, temperatura se ridică cu un grad la termometrul Celsius (gradul centigrad). La o adâncime de 1 km. (1000 m.) Temperatura e peste 30 grade, la

prin ședere îndelungată uscându-și puțin miezul, coaja se încrețește spre a se da după dânsul.

De bună seamă, că'n timpurile geologice, aceste frământări ale scoarței pământului erau adevărate cataclisme, se ridicau munți se prăbușiau oceane, mii de vulcane s'ar liuau pietre și lavă, vaporii de apă condensați cădeau potop și alcătuiau fluvii și mări. Mai apoi însă, în mii și mii de ani, lucrurile se potoliră. Piatra se prefăcu în țărână, se umillară văile și se formară câmpii, se iviră ierburile și apărură primele vietăți. Prin locurile săpate de ape și

în partea lui de sus se continuă cu un strat de nisip. Apa de ploaie care pătrunde prin stratul de nisip a tot disolvat varul de sub stratul de argilă. Dedesubtul hucmei s'a format astfel un soi de peșteră, o borbă și în locurile unde aceasta e mai mare, bolta de pământ de deasupra nu se mai poate ținea și se surpă.

Odată cu ea se prăbușesc casele și așezămintele omenești.

Unde sunt țăruii să poată praponi pământul?

O casă dărâmată la Ciumagi-Vâlcea

Când vine lava

În numărul trecut al revistei noastre, am publicat o mică dare de seamă, asupra dezastrului provocat de recenta erupție a vulcanului Etna.

Telegrame sosite ulterior și articolele ziarelor străine arată că proporțiile erupției sunt într-adevăr catastrofale.

Lava curge mereu și se crede că nu va înceta atât de curând, după cum afirmă geologii și profesorii vulcanologi, cari au studiat procesul Etnei, înainte și în timpul erupției.

Torentul de lavă are o viteză de 40 km. pe oră și a acoperit până acuma, tot ce a întâlnit în calea lui. Astfel, comunele Nunziata, Carabba, Mascali, Taormina, precum și ținuturile înconjurătoare, cu ferme, cale ferată, poduri, etc., au fost acoperite de lavă.

Singura constatare ce s'a făcut, fiindcă

vizibilă și de acolo se prăbușește scântee-toare, străfulgerând întunericul nopții cu mii de ochi, mii de scântee și lunecând îndărătnică, printre butașii de vie, printre grădini.

Oamenii asistă împietriți de durere la acest spectacol de distrugere, de misture.

Și lumea, trezită din groaza aceasta uci-gătoare încearcă să se salveze. Fug oamenii cu ce apucă, părăsesc satele, fără după ei sărăcia.

La Nunziata a fost o tragedie zguduitoare. Sătenii, uitând de durerile lor, au evacuat biserica, o biserică mică, de țară. După ce au desprins aurăria și argintăria au început să coboare de pe soclurile lor, pe sfinți. Sfinți săraci, de carton, de lemn, vopșiți cu neîndemănare de vre-un pictor rural.

Au fost apoi încărcăți într'o autocamio:

periferiile au început să fie evacuate. Se crede totuș, că torentul se va opri la timp, astfel că nu va mai fi nevoie de un exod al populației.

Catastrofa a fost prevăzută și s'au luat măsuri din timp, astfel că pagubele care se înregistrează azi, sunt jertfele inerente, jertfe care nu s'au putut înlătura.

Accident de persoane, s'au produs numai din cauza aglomerării populației pe șosele, dar și acelea fără vreo gravitate.

Impresionant spectacol, acela al bătrânilor, cari lasă pradă clocotului fumegând de lavă, tot avutul lor, agonisit cu multă trudă, vreme de ani îndelungați. Se sprijinesc reciproc, uitându-se în zarea apropiată, de unde vine fără popas torentul ucigător și pornesc apoi în grabă, multumind Domnului, că au scăpat cu viață. După potolirea elementului, se vor înapoia pe aceleași locuri, vor dura case noi și viața își va urma cursul înainte așa ca și în trecut.

Ultima erupție a vulcanului Etna, a avut loc în anul 1911 când proporțiile au fost mult mai reduse decât astăzi. În timpul vechiului imperiu roman, s'a înregistrat o erupție atât de puternică, încât orașul Messina, care este situat la o distanță apreciazabilă de vulcan, a fost complet acoperit, iar ocuitorii și-au găsit salvarea pe corăbii, pornind spre ținuturi mai liniștite. O altă erupție, cam prin mijlocul secolului XVIII, a revărsat lava în mare, formând pe o îndere de câțiva kilometri, un dig natural. De atunci ținutul a devenit de o fertilitate

Populația părăsind satele. În fund, se vede lava înaintând

„Etna”, văzut din Taormina

nu se poate nimeni apropia de craterul aprins, e că erupția continuă. Brațele imense de lavă se revărsă peste vale, se desfac, se împreună pentru a se despărți iară, rătăcind în neștire, cuprinzând mistuitoare albia ținutului, pus acolo ca să cuprindă plămădeala aceea aprinsă. Uneori lava apare pe un vârf de deal, urcată de o voință în-

Alte autocamioane, căruțe și trăsuri, cărăceeace se poate salva.

Inspăimântați, oamenii privesc dela distanță, torentul de lavă, care se apropie de ei, cu viteza unui tren, acoperind albiile râurilor și distrugând orice legătură de comunicație.

Orașul Catania, este și el amenințat și

extraordinară și se crede că și lava revărsată de actuala erupție, va fertiliza pământul.

Refugiații, au fost primiți frățește în comunele învecinate, și se aduc mari elogii soldaților, cari cu o abnegație desăvârșită, au dat concursul cel mai eficace, la operațiunea de salvare a sinistraților.

Populația este salvată ou autocamioanele

MAURIC

SĂNĂTATEA PRIN

DENTIFRICE

Germandree

Cu Nobile la Polul-Nord

de prof. FRANZ BEHOUNEK-Praga

DEZASTRUL „Italiei”, expedițiile de salvare și sborurile curajoase, întreprinse pentru salvarea echipajului. — sboruri care au costat multe vieți, printre care și a lui Amundsen. — au pasionat lumea timp de câteva luni.

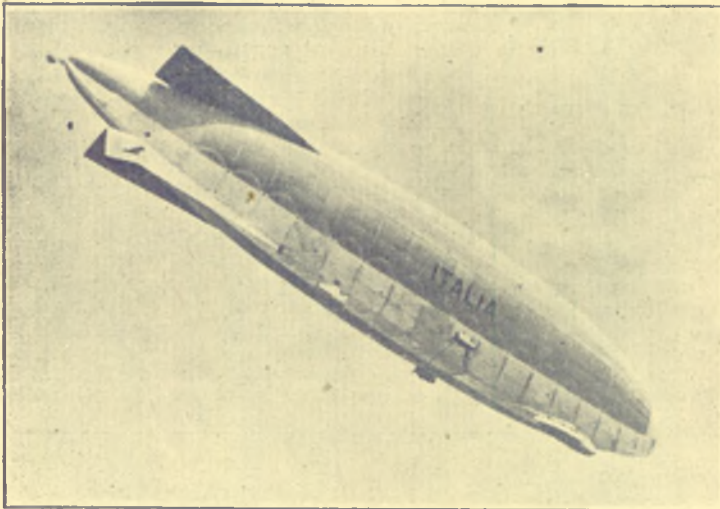
Acum abea, se dau la iveală amănuntele groaznice, ale catastrofei expediției generalului Nobile. Supraviețuitorii, încep să-și destăinuiească amintirile și printre ele, cele mai importante și mai verosimile, sunt ale savantului cehoslovac, *Franz Behounek* care a luat parte la sbor, ca oaspe al guvernului italian.

pului mizerabil, a fost imposibilă o debarcare de oameni pentru a face cercetări pe gheața polară. Am trebuit să ne mulțumim cu măsurători și însemnări meteorologice pe bordul dirijabilului, care oscila în bătaia vântului. „Italia”, s'a menținut 2 ore de-asupra Polului Nord.

Catastrofa, s'a întâmplat în timpul sborului de înapoiere: din cauze necunoscute, pierdeam gaz; îngreunarea din ce în ce a aparatului; aruncarea grabnică de lest, materiale și alimente pentru ușurarea balonului; apoi ciocnirea formidabilă a dirijabilului, de gheață. În două minute, ne-am

sunt cunoscute, din povestirile maiorului *Zappi*. Acesta a declarat, că el și cu *Mariano*, au săpat o groapă în zăpadă, în care au depus corpul lui *Malmgreen*, după ce l-au desbrăcat de haine. N'a putut însă afirma precis, dacă savantul suedez, era mort sau nu. Destul, că a fost părăsit, iar ei doi, au pornit mai departe. El afirmă, că a primit ordin de la generalul Nobile, să atingă cu orice preț coasta, spre a cere ajutoare pentru restul grupului naufragiat. Și eu știu totuși cu precizie, că Nobile n'a dat niciodată un asemenea ordin.

În ceea ce privește grupul *Alessandrini*, cred că s'au putut salva la timp, înainte de incendierea balonului și cum în nacela lor aveau din belșug alimente, arme, combustibil, și îmbrăcăminte, cred că s'ar mai găsi

„ITALIA” în sbor spre Polul Nord

Destăinuirile sale, au stârnit valvă în toată lumea, mai cu seamă prin sobrietatea și lipsa de elocvență și patetism, cu care au fost făcute, în conferințe ținute în Germania, Cehoslovacia și Franța.

Redăm mai jos, un fragment dintr-o conferință ținută luna aceasta la Lyon.

SBORUL

În anul 1926, am luat parte la expediția lui Amundsen, pe dirijabilul „Norge”, când l-am cunoscut pe comandantul Nobile și l-am putut aprecia, dupe p'ecarea dela Spitzbergen.

Sborul „Italiei”, s'a făcut dela început, în condițiuni defavorabile. Chiar în prima etapă, între Roma și Viena, a fost grav avariata cârma stângă de ascensiune. Am trecut atunci printr-o furtună grozavă, care s'a deslănțuit numai la un kilometru de-

și-a găsit moartea *Pomella*. Apoi cabina de comandă a fost lovită și desprinsă de corpul dirijabilului. Cu mare greutate, ne-am desprins din sfărâmturi și am mai putut vedea o masă cenușie, dispărând la orizont. Peste 15 minute vedeam o flacără uriașă. Ardea „Italia”, din care nu s'a mai găsit nici o urmă.

MALMGREEN ȘI GRUPUL ALESSANDRINI

Nu voi da azi amănunte asupra suferințelor noastre morale și fizice, personale. Le veți găsi în volumul pe care l-am scris și care va apare în mai multe limbi. Tiu să precizez însă, că nu *Malmgreen* a dat ideea marșului, care l-a costat viața. El a fost din principiu, contra despărțirii grupului. Amănuntele tragice ale marșului, ne în viață, așa că o nouă expediție, care ar pleca în primăvară, la topirea ghetu-

VESTITUL CORT ROȘU

rilor, poate le-ar mai da de urmă. Nu trebuie încă pierdute toate speranțele.

PLANURI PENTU VIITOR

În primăvară, sper că voi pleca din nou la Pol, împreună cu *Eckener* și *Nansen*, cu noul *Zepelin*, care a făcut cursa în America. De data aceasta, cred că se vor putea face observațiuni mai pozitive.

Sborul lui Nobile, a fost un dezastru și a costat vieți omenești. Este o pierdere pentru omenire, dar în fața științei, nu contează. Ea cere jertfe și nimeni nu profită, decât omenirea.

De data aceasta însă, se speră în rezultate mai bune, cu victime mai puține. După ce-mi voi termina seria conferințelor mă voi prepara pentru noua expediție.

(În românește de L. M.)

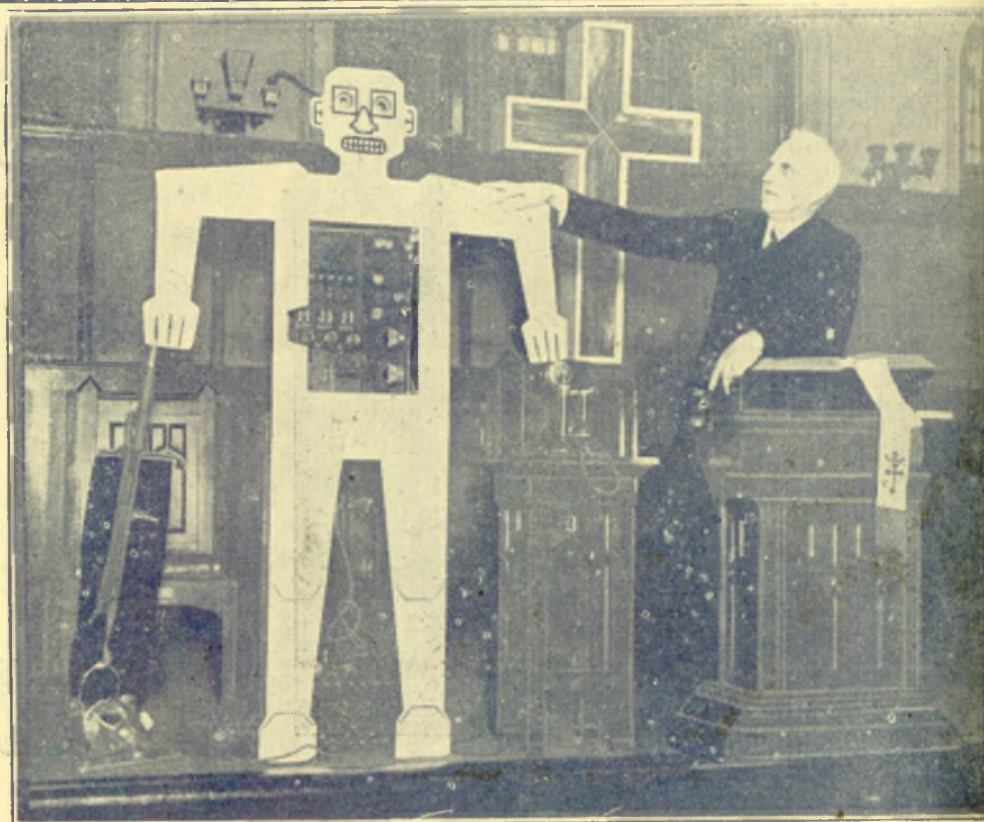

Vasul spărgător de gheață „KRASSIN”, care a salvat o parte din expediție

asupra noastră. În sborul spre Vadsö, am sburat atât de jos, de-asupra mării Baltice, încâl curenții de vânt, împingeau aproape dirijabilul, în valuri. De câteva ori prima nacelă a intrat în apă.

În Kingsbay, hangarul n'avea acoperiș și masele de zăpadă, grămădite pe dirijabil, amenințau să-l turtească.

Primul start spre Pol, a însemnat un eșec, din cauza timpului defavorabil, care ne-a silit să ne înapoiem dela Capul Nord. În al doilea sbor de 68 ore, am parcurs mai mult de 2000 km. peste ținuturi necunoscute dar din cauza lipsei de combustibil, Nobile a dat ordinul de înapoiere, înainte de a ne fi atins ținta, care era insula *Franz-Josef*. Cu al treilea sbor, am atins într'adevăr Polul Nord, dar din cauza timp-prăbușit dela 500 m. înălțime. Întâi, s'a lovit de gheață, cabina motoarelor, unde

„ROBOT”, omul mecanic, a fost prezentat credincioșilor, la o biserică din America, de teologul dr. *Christian F. Reisner*, care i-a explicat tot mecanismul.

ACTUALITATEA IN ILUSTRATIUNI

Schimbările de guverne

Noul cabinet francez Poincaré

Un accident de avion

Un accident de avion, prins de un fotograf expert.

D. Venizelos la Salonic

La Salonic, s'a oferit un banchet in onoa rea d-lui Venizelos, cu ocazia vizitei sale la expoziția din acel oras. (Foto T. Bicioila).

Immormântarea unui general grec

Immormântarea generalului Tziroyannys — comandantul corpului III de armată grec, — la Salonic. (Foto Traian Bicioila)

Expoziția de automobile din Berlin

SAPTAMANA trecută, a avut loc cu o deosebită solemnitate, inaugurarea expoziției de automobile la Berlin, expoziție la care au participat toate firmele producătoare din Germania.

Aranjamentul expoziției, a fost la înălțime. Unii au afirmat chiar, că a fost mai

bine organizată, decât multe alte expoziții similare din străinătate.

S'au numărat mai bine de 75.000 de vizitatori, cari au făcut comenzi importante, pentru toate fabricile. Fotografiiile noastre, reprezintă marea sală a expoziției, și două accidente de automobil simulate, prin care

se dovedește cât de utilă este bara apărătoare pentru mașină, atunci când se lovește de un obstacol. Mașina din stânga, este aproape distrusă de lovitură, pe când cea din dreapta, n'a avut de suferit nimic, fiind apărată de bară.

Concursuri americane

în românește de LIVIU MIRON.

PORTUL NEW-YORK apare în zare. Pe transatlantic domnește o zăpăceală grozavă. Pasagerii, au călătorit 6 zile împreună și peste un ceas, vor fi debarcați, fiecare apucând direcțiunea care-i este destinată.

O mie de oameni; o mie de ținte. Tânărul din fața mea, cu capul de artist, speră să mai fie aclamat în aceeași seară la pupitrul dirijorului de orchestră, dela „Metropolitan Opera”. Vine din Germania, să-și dovedească aci capacitatea, pentru a i-se recunoaște astfel meritele, la el în țară.

Negrul cel simpatic îl vom revedea probabil diseară într'un dancing. Deocamdată distrează pasagerii clasei I-a, pe covertă cu ultima expresie a stepp-ului.

Domnul cu servieta, care în tot timpul drumului, a fost de o seriozitate enervantă, speră să încheie contractele pentru firma lui, și în consecință o îmbogățire rapidă.

Tânărul elegant, cu ghetrele albe, veșnic curate și călcate, merge la sigur, că se va reface în America, printr'o căsătorie bogată.

Examinez la rând toți pasagerii; toți sunt serioși și se gândesc la țintele lor. Și totuș este una și aceeași țintă: Dolari, dolari, dolari...

Amicul meu Harris, care mă însoțește în călătoria mea, pentru a-mi arăta „adeverata Americă”, — adică să trăiască 14 zile pe socoteala mea, — vine găfâind, pe fugă; asta înseamnă noții descoperiri.

— „Ce-i nou, Harris?” Amicul meu își trage sufletul:

— „Vezi domnișoara aceia roscată, de

IRIS GRAY...

...Și gura ei, cea mai frumoasă din Statele Unite

lângă parapeț? Da, da. Aceia care își face buzele. Vezi tu, este frumoasă ca un tablou și pe deasupra este și cubană. Dece crezi că s'a lăsat legănată de valuri, timp de o săptămână? Așa-i că nu ghicești? Ei bine, îți voi spune eu: Cel mai frumos păr roșu va fi premiat Vineri la Chicago. Orașul este în fierbere. Alegerea președintelui și campania electorală, au fost pentru moment trecute pe planul al doilea.

S'au făcut pariuri uriașe, atât verbal, cât și prin corespondență. Cine va lua premiul pentru cel mai frumos păr roșu? Massachusetts, Ohio, Columbia sau Kentucky?

CINE ARE GLEZNA CEA MAI FRUMOASĂ? Concursul I-a câștigat miss Mae Harods (la dreapta)

„Americani, veniți cu toții!! Volați voi și copiii voștri!!! Faceți uz de dreptul de vot pe care vi-l a dat statul!”

Placarde uriașe, cu litere uriașe, lipite pe ziduri uriașe, invită poporul american la concursuri. La frizer, restaurant, măcelar, cinematograful și în debitele de tutun, peste tot te întâmpină, aceleași afișe în culori stridente. Zece mii de dolari câștigătoare!

Îți mai amintești de saxofonistul, fostul tău tovarăș de cabină, care are pe conștiință nopțile tale nedormite? Vrea să bată recordul de 68 de ore de cântat, pe care-l ține actualmente Jim Bill. Managerul lui, bariază 10 dolari contra 1, că protejatul său, va eși învingător. A și dat la tipar împreună cu impresarul, broșura: „Cum devii maestru saxofonist” care le va aduce cu siguranță, peste 25.000 de dolari câștig.

Doamna aceasta, înfășurată în zeci de valuri, se duce pe plaja dela Palm-Beach, unde speră să fie aleasă de juriu, ca femeia cu cea mai subțire piele a obrazului. O fabrică de creme pentru obraz, oferă un premiu de 40.000 dolari câștigătoare, iar iul fabricii antului, — din umbră, — mâna sa...

...Elicele vaporului începură manevra de acostare și după puțină vreme, colosul de fier era lipit inert de cheiu!

NEW-YORK!!

Harris mă sfătuiește cu sinceritatea cea mai amicală, să-i încredințez portmoneul meu, de oarece în port mișună prea mulți pungăși de buzunare, cari ar putea să mă lase văduv de el. M'a asigurat că mi se citește pe față, că sunt străin, iar la hotel, mi-l va restitui. Cum era seară, i-am urmat sfatul și ne-am culcat la hotel „Continental”.

A doua zi dimineață, Harris îmi spuse: — „Dragul meu, 14 zile sunt un timp foarte scurt, pentru a vedea cece este important în America: așa că dacă vrei să vezi ceva, trebuie s'o pornim de urgență, adică imediat. „Timpul este bani”.

Banii mei, mă gândi eu dar nevoind să-l supăr pe Harris, nu spusei nici un cuvânt.

Chiar vis-a-vis de hotel, se afla gardul împrejurimilor al unei construcții uriașe, plin de placarde multicolore. Amicul meu, mă conduse prin torentul de vehicule, în fața gardului, și în timp ce-mi arăta cu bastonul de bambus, grădina de afișe îmi spuse grav:

— „NOTEAZA!!!”

Dimineață :

Concurs pentru cea mai bine văzută gheată.
Concurs pentru mustața cea mai lungă.
Concurs pentru gulerul bărbătesc, cel mai înalt.

Concurs pentru cei mai mari pistrui.
Concurs pentru cel mai puternic biceps.

După amiază :

Concurs pentru cel mai rapid mâncător de portocale.

Concurs pentru cel mai frumos spate feminin.

Concurs pentru cele mai lungi picioare feminine.

Concurs pentru mai scurte picioare masculine.

Concurs pentru cea mai subțire buză sau perioară.

Mă amenință un leșin. Toate se învârteau în capul meu. Îmi pipăi picioarele, bicepsul, mă uitai în oglindă, spre a constata mărimea pistruiilor mei. Din păcate

Câștigătoarele premiilor, pentru păr lung

însă văzui, că puteam lua parte la concurs, doar ca simplu spectator.

Harris mă instalează într'o mașină și vizitaram, vizitaram, vizitaram, acest uriaș New-York. Ore, zile, nopți, am trecut dela un concurs la altul. Admiraram toate premiile, trebuiram să aplaudăm cortegiul celor 34 de premiate ale săptămânii. — instalate pe care alegorice, — din mijlocul unei mulțimi de peste o sută de mii de persoane, cunoscui numele tuturor frumoaselor, lungimea brațelor lor, numărul petelor de ficat pe care le aveau, și culoarea ochilor și genelor lor.

Cele mai frumoase 26 de femei din America

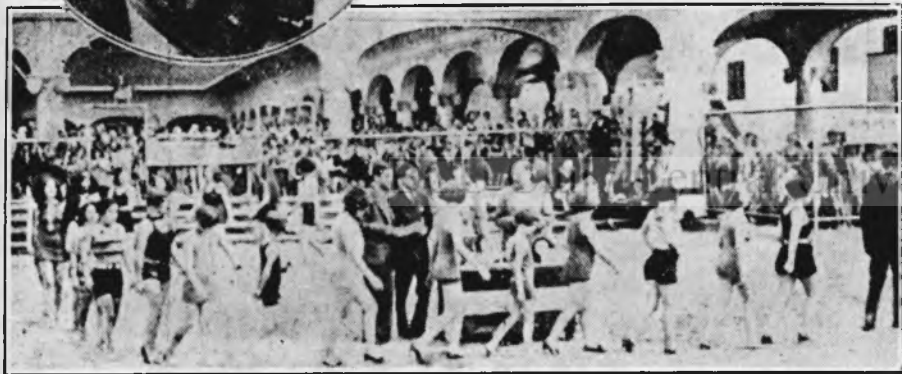
Până și în timpul somnului, mă urmăreau aceste clasificări și visurile îngrozitoare pe care le avui, nu le voi uita atât de curând. Grație portinoneului meu, Harris, a fost ales ca cel mai frumos bărbat al Americii. Aclamat de o mulțime imensă, mă conduse până la vapor, unde mă trezii deo-

foarte simpatic, de vreo 25 de ani. Până să-mi pot da seama de persoana lui, îmi vorbi direct și fără nici o introducere:

atras de sgomot, se repezi și el cu gura și ceru eliminarea cafelei negre, deoarece protejatul său, nu avea voie să

„MISS NEBRASKA“, femeia cu cel mai frumos păr roșu și concursul la care a luat parte. La dreapta: Lionel Barnett, cel mai frumos copil din Statele-Unite.

dată singur, după ce primi urările lui de voi ai bun, și invitația prietenească: „Revino cât de curând. America nu se poate cunoaște într-un timp atât de scurt! Te aștept la primăvară! În Mai va avea loc concursul.....”

Dar vaporul se pusese în mișcare, și ultimele cuvinte ale lui Harris, se pierdură în sgomotul haotic al cheiului.

Obosit, mă târii până în cabina mea. Plimbările pe la diversele concursuri din America, m'au costat pe lângă 1600 de dolari, și 9 kg. jum. din greutatea corpului. Slăbisem simțitor și abia mă puteam mișca. Tovarășul meu de cabină, era un tânăr

— „Ai fost la concursul băutorilor de cafea? Eu am luat parte la el, dar am fost învins de un canadian, care a băut numai cu două cești mai mult ca mine. Auzi d-ta ghinion!!! Am putut bea numai 91 de cești în 53 de minute. Dar rândul viitor, îl bag pe Jonny în buzunar. Asta e sigur!! Auzi d-ta!! Două cești „domnule, numai două cești”.

În acest moment, intră stewardul, cu cafeaua comandată de mine. La vederea ei, tovarășul meu de cabină, se irită grozav și amenință că va sparge tot ce va găsi în cale, dacă lichidul negru nu va fi scos imediat din cabină. Managerul lui,

„APOLLO“ american. Juriul a fost compus numai din doamne și domnișoare.

vădă acest lichid în fața ochilor, până ce nu va lua parte la concursul internațional al băutorilor de cafea neagră rece, din Hamburg.....

...După 6 zile am fost ridicat dupe vapor, de o ambulanță și transportat la primul spital din portul de debarcare..

MOBILE de PRIMUL RANG

și anume: dormitoare, sufragerii, garnituri de salon, șezloane, scaune, etc. în mare asortiment permanent la

Depozitul de MOBILE „VICTORIA“

CRAIOVA

Str. Unirii Palatul Minerva

Invităm pe mult stîmății amatori de mobile din CRAIOVA și OLTENIA în prăvălia noastră spre a vedea mobilele noastre.

Preturi și condițiuni avantajoase.

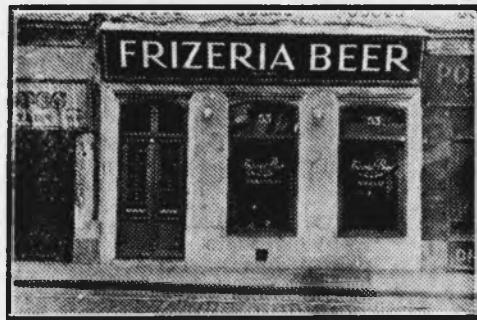
„Adeverul Literar și Artistic“

revistă scrisă de cei mai de seamă reprezentanți ai literaturii române

Apare în fiecare Vineri

8 pagini mari

7 Lei

Calea Moșilor, 53

Mărindu-și localul anunță Onorata clientelă, că este servită fără așteptare, de către un personal perfect specializat în Tunsori, Ondulațiuni, Manicure, etc.

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere“

Garanția cea mai deplină

o oferă renumele excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58 ani, cel mai vestit depozit al branșei

Reprezentan-

țului general al

cunoscutel mărci „Förster“

Cluj. Str. Șaguna 14. Telefon 419

Oameni și idei

Scrittoarea suedeză Selma Lagerlöf, și-a serbat aniversarea de 70 ani.

Principele Dabija care și-a salvat o parte a averii sale scoasă la licitație de ruși

Baldwin, premierul englez și lordul Hailsham, la deschiderea parlamentului, în Londra.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Ducele de York întrelinându-se cu o aristocrată engleză, la o vânătoare de vulpi

Împăratul Hirohito Japonier și augusta soție au fost încoronați de curând, la Tokyo.

Lord Jellicoe, prim-amiral englez, jucând biliard în celebrul castel regal Windsor de lângă Londra.

Dra Alice Casas, fiica președintelui Mexicului, s'a căsătorit cu D.I. Jorge Almada.

Curiozități

Din servitoare ducesă! Ducele de Leuchtenberg s'a căsătorit la München cu o servitoare

Nova uniformă a armatei japoneze ce seamănă mult cu cea engleză.

Sarojini Naidu, vestita sufrageta indiană, ține o conferință la radio, în America.

Transportul lemnelor de construcție, la Bombay, (India)

Cele mai tinere sfele de cinema la vârsta de trei luni câștigă fiecare 1200 lei pe săptămână.

Turcia se modernizează. Primul automobil-dric din Constantinopole

Un pelican, luându-și portia de pește, de pe acoperișulcabinetei sale.

Goq și Magoq cei doi uriași de carton ai Londrei

Renée Adorée

SIMPATICA vedetă, care a apărut de câțiva ani pe ecranul american, e din sânge jumătate francez, jumătate spaniol, dar din punct de vedere legal e spaniolă, de oarece tatăl ei a fost cetățean spaniol, iar mama ei a fost franceză.

Renée Adorée s'a născut la Lille, iar copilăria și-a petrecut-o prin circurile ce cureau Franța, fiind o iscusită călărească. Mai târziu, fu atrasă de teatru și chiar jucă pe câteva scene pariziene, dar visul ei era să treacă în America. Aci, cinematograful o subjuga.

Dar debuturile fură puțin remarcate și continuă timp îndelungat să interpreteze mici roluri, în filmele ce se turnau la Hollywood. Dar a perseverat și încetul cu încetul a reușit să se facă apreciată de câțiva regisori, cari descoperiră în ea o grăție franceză și un simț umor.

Primul ei film în care a interpretat un rol principal a fost „Trenul de 6,39”. Au urmat „Bandolero”, „Chassé-Croisé” o frumoasă comedie, în care a avut ca partener pe Lew Cody, „Pădurea în flăcări”, „Vie de Bohème”, „Parada cea mare” și câteva filme de succes.

Activitatea regisorilor

ALEXANDRU WOLKOFF...

...regisorul „Sheherazadei”, a fost însărcinat de „Ufa” cu realizarea filmului „Hadschi Murat”, al cărui subiect e luat din nuvela cu același nume a lui Lew Tolstoi.

LEVIS MILESTONE...

...regisează noul film a lui Emil Jannings în America: „Elis Island”, film cu subiect din viața emigranților din America.

Dușmanul meu

de BÉBÉ DANIELS

CAND flirtez, călăresc și duelez, când fac ochiade, când râd conform planului prim, sau îmi încrețesc fruntea, — atunci știu că sunt iubită.

Dușmani? Nu. Niciodată nu voi putea să cred, că o fată de douăzeci de ani, ar putea să aibă dușmani. Rivale? Da.

Însă când meditez mai adânc, văd că totul e fals.

Eu nici rivale n'am, pentru că nici una dintre frumoasele mele colege n'are ambiția să devină un Douglas Fairbanks în fustă; să sară în lungime și în înălțime; să se cațere pe ziduri și să pătrundă în palate ca un urangutan evadat din grădina zoologică; să ție în respect o duzină întreagă de apași și totdeauna să sosească în momentul oportun, intrând în sufragerie prin acoperiș. Nu. Eu n'am rivale.

Însă am un dușman.

Acesta este un tânăr foarte bine îmbrăcat. Nu este artist și nici nu mă iubeste. Însă nu știu dacă mă urăște, tot așa de mult cum îi urăsc eu.

Styloul lui de aur mi se infinge în inimă și îmi torturează mintea. Râde încontinuu și e foarte prietenos. Însă fac mai bine optsprezece ore de acrobație decât să discut cu el cinci minute.

Îl găsesc peste tot. Obosită, după o proastă lungă vreau să mă odihnesc pe chaislongul garderobei. — dar el e acolo; iar seara îl găsesc pândindu-mi locuința. Dumineata când mă urc în automobil el e de-acum lângă șofer. În timpul mesei îmi pierd pofta de mâncare, observându-l la masa de alături. Ceeace mă înnebunește e ocupația cât și întrebarea-i eternă:

„Ți-a venit ceva în minte?”

(Cred că ați ghicit că acest domn e ziarist).

Nu, nu mi-a venit absolut nimic în minte. Și nici n'are să-mi vină.

Odată i-am spus:

— „Dacă aș fi avut fantezie, m'aș fi făcut scriitoare. Poate m'ar fi angajat și pe mine o revistă ca să iau interviuri. Dar n'am fantezie. Posed toate trucerile din domeniul acrobației și în viitor voi înghiți chiar foc, dar nu știu să scriu și să povestesc. Înțelegi?”

— „Nu trebuie să fie adevărat ceeace îmi veți spune,” îmi răspundea surâzând dușmanul meu. „E vorba numai de cancanuri, flirt, charleston, capriciul automobilului dv.”

I-am răspuns:

— „Eu nu flirtez, charlestonul meu e suficient de plăcut, dar mai bine dansez polka. Automobilul meu n'are capricii, — acestea le-am eu — și momentan sunt foarte indispusă, căci vorbesc cu d-ta. Înțelegi?”

— „Of cu d-ta n'am ce să fac”, suspina el. „Vin mâine, poate îți vine ceva în minte”. Acesta-i coșmarul meu.

Poșta cineaților

COCA. — 1) Renée Heribel, Paris (17-eme), 9, Rue Verniquet. 2) Elga Brink, Berlin W. 50, Pragerstrasse 31. 3) R. H. nu-i căsătorită și are 26 de ani.

MADY. — Werner Fuetterer are ca adresă: Lehman, Berlin-Steglitz, Kleistrasse, 27.

PHOEBUS. — Anna May Wong, Co. British International Pictures, 137, Wardour street, London W. I. Eveline Holt, Berlin Darmstädterstrasse, 2. A. v. Schletov, Berlin. O. Grosse Frankfurter Strasse, 4. Paul Wegener, Berlin W. 35 am Karlsbad, 2. Gösta Ekman are 38 de ani.

EVA GALAȚI. — Pentru adresa și vârsta lui Ben Lyon vezi răsp. Mia, iar pentru adresa lui Fuetterer vezi răsp. Mady. V. M. 113, Cluj. Adresați-vă direct.

LENȚICA. — Harry Liedtke: Villa Harry Liedtke, Saarow-Pieskow bei Berlin. Dorința „prietenului” d-tale e o himeră.

PETRUȘCA. — 1) Pola Negri, căsătorită cu prințul Mdivani, are 30 de ani. 2) Ramon Novarro, necăsătorit, are 31 de ani. 3) A. Vogel. 4) Ion Sahighian, Jean Mihail.

GEORGE BELLU. — Conrad Veidt: c/o Universal Film, Universal City, California U. S. A.

V. N. 113, CLUJ. — Adresați-vă direct.

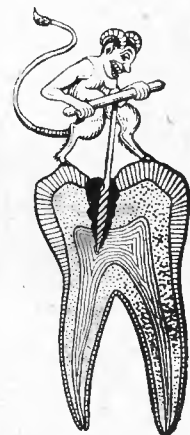
WALLY. — Werner Fuetterer. Vezi răsp. Mady. La 10 Ianuarie împlinește 22 de ani.

MONDÉSIR. — Ioan Mosjoukine filmează momentan pentru „Ufa”. Căsătorit cu Agnes Petersen, artistă de cinema. În editura „Cinémagazine” a apărut o carte despre viața lui de Jean Arroy. Costă 5 fr. plus 1 fr. 50 expediția. („Ivan Mosjoukine”).

VERA D'ANJOU. — Ivan Mosjoukine: C/o Universum-film, A. G. Berlin S. W. 68 Kochstr. 6-7. Scrieți în rusă, franceză și germană.

HIGIENA DENTARĂ

CLINICA ULTRA-MODERNĂ
BUL. ELISABETA, 17 Etajul I (CASA RADIVON)
Telefon: 302/38

Plombe

Extracțiuni fără durere

Denturi în aur, platină, cauciuc

Diagnostic precis prin Radiografie

Deschis toată ziua

INLESNIRI
DE PLATA

Patrick Robertson, într-o nouă comedie

Scenă din „Răsărit de Soare”

Zigoto

S'A STINS în depărtare, precum se sting unele stele, fără ca să fi fost o stea. A dispărut din viață, precum dispar unii meteori de pe cer, și cad undeva în locuri necunoscute.

Zigoto a fost bucuria copiilor; a tinerețului într-o măsură mai mică și dacă am voi să intrăm în suflute, am afirma că și unii oameni maturi, se amuzau, privind-l. Disparația lui în America, la Hollywood unde pe un pat alb de sanatoriu, și-a dat sfârșitul, prins în brațe ucigătoare de boală (a murit din pricina unei pneumonii) n'a stârnit prea mult șgomot.

N'a avut cine să-l plângă; și dacă au fost unii, n'au avut timp. Timpul e doar bani, formulă eminentă anglo-saxonă.

A dispărut Larry Semon, căruia nu știu cine i-a spus Zigoto.

Și-a căutat în toată viața lui de actor, o expresie originală și n'a reușit. Nu-l putem compara nici cu Charlie Chaplin, căruia îi acordăm geniu, creatorul aceluia tip ce marchează o epocă, precum au marcat altădată eroii rămași până astăzi: Pierrot, Arlequin, Colombina; nici cu Harold Lloyd, creatorul aceluia tip de orășean, ce știa să iasă din încurcătură, cu propriile mijloace, fără să așteptă miracolul, ca Charlot; nici cu Buster Keaton (Malec) alt creator de tip, tipul omului ce nu poate fi influențat de elementele de afară, precum nici de cele dinăuntru: tipul ideal al omului egal, pentru care lucrurile n'au sensul lor propriu.

Zigoto a voit să creeze tipul omului matur rămas copil. De aceea și-a luat drept îmbrăcăminte pantalonii și bretelele după haina copiilor. Tot după acest gen, și-a modelat gesturile, elanul, inconștiența. Dar resortul interior, cel care animă, n'a fost clădit din cel mai fin oțel.

Superficial în expresie, nereușind să ne emoționeze, Zigoto și-a avut totuși publicul ce l-a iubit și apreciat. L'au iubit copiii pentru giumbușlucurile ce făceau parte din paupia lui; pentru torturile și cremele ce arunca în capul unora, amintiri ale celui alt comic Max Linder, creme albe astăzi din nou tratate cu onoare de regisorii americani de comedii; pentru lipsa de expresie a feții, identică la fiecare prezentare.

Postul ziarist, scenarist, în urmă actor de teatru și cinematograf, a reușit totuși să-și adune o frumoasă avere, ce a fost investită după succese lungi, în filme proprii.

Lipsit de mijloacele de răspândire a filmelor, Zigoto n'a putut rezista în lupta ce s'a angajat între dânsul și celelalte firme puternice.

A fost învins. Ruinat, bolnav, n'a mai avut vreme să reînceapă o viață, ce ar fi putut fi mai bună.

Din lunga serie de filme, inegală ca valoare, n'ar avea sens să cităm titlurile. Au fost filme ca *Zigoto contrabandist*, *boxer*, *polițist*, *amercz*, *incasator*, etc. Dintre cele mai de valoare, se pare că *Le prince qu'on sort*, a înregistrat un succes mai pronunțat. S'a încheiat o viață tristă, o viață lipsită de bucuria succesului deplin.

MENALQUE

Unde mergem?

PRINTUL STUDENT e titlul filmului ce se va reprezenta de Luni în frumosul cinematograf „Select”.

În rolurile principale apar **Ramon Novarro** și **Norma Shearer**.

CINEMATOGRAFELE „Capitol” și **„Lipscani”** proiectează puternica realizare **„Roșu și Negru”** cu **Ivan Mosjoukin** și **Lil Dagover**.

ELEGANTA SALĂ „Trianon” reprezintă marele film **„O nuntă în revoluție”**.

CINEMATOGRAFUL „Scala” reprezintă **„Copiii nimănui”** și revista **„Ca la mama acasă”**.

BOULEVARD-PALACE, reia cu succes, **„Martirii dragostei”**, film de mare conflict.

Zâmbete și Eleganță

INSTITUTELE mari, unde frumusețea femeii este frământată, modelată, refăcută și creată chiar, ca o ceară de artă pură, cei ce au decis că nu mai trebuie să existe urâte și bătrâne, pe lângă saloanele misterioase, încărcate cu produse științifice, au introdus și un curs al seducției.

Câteva artiste celebre, stele de cinema sau teatru, al căror icognito e păstrat prin jurământ, de clientela parfumată a milioaneilor, le dă zilnic în schimbul ceurilor scumpe, lecții de atitudine, grație, mers, cochetărie, zâmbet.

Zâmbetul, mai cu seamă zâmbetul, accastă supremă armă de cucerire a femeii, e detaliat în numeroase lecțiuni, la puținele institute, unde frumusețea se capătă și grația se învață.

E zâmbetul ciudat, imperceptibil al Giocondei, zâmbetul melancoliei, zâmbetul sudic, și zâmbetul voluptății rafinate, care nu întâlnește nici o opunere masculină.

Radioase, apoi, că au reușit să stăpâniască o parte din secretele marilor cuceritoare, femeile banale de până mai ieri, pornesc cu pași de zeițe, plutesc pe asfaltul străzilor largi și umplu magazinele noutăților.

Căci veșnic, ca dintr-o sursă nesecată, invențiile modei se scurg, se așează pentru puțin timp în vitrine contribuind cu arta lor desăvârșită, la farmecul feminin. Nimicuri și totuși puternice, mari atout-uri ale gătelii, sunt perlele „Tecla” irizate, de care nici o elegantă nu se lipsește. Nimicuri, mânușile cu manșetele încrustate cu turcoaze și opaluri, formând o brățară strănsă. Nimicuri, umbrela de mătase, ce se strânge într-o poșetă, se face apoi mare și apără de ploaie. Da, de ploaie, e de necrezul, dar așa este.

Mătasea din care e fabricată această umbrelă, este însă așa de fină, că ar trece, vorba cântecului, prin urechile acului și armatura ei, din cel mai fin oțel e subțire ca ața.

Un nimic, dar cât de grațioasă este și pana mică, pusă sub pălărioara de fetru „taupe”.

Ea mângăie obrazul, dă strălucire ochilor, și valoare gurei ce zâmbește. Deasemeni, nu credeți că eleganta cu jerseyul din lână fină „merinos” și fir de aur oxydat, a trecut și ea prin cursul de grație al uneia din marile profesoare ale institutului parizian?

Bieurile de panglică „lagnată”, limbile încheiate cu nasturi de safir și aur în față dau o notă de rafinament deosebit, întregului costum. Dealtfel, suntem în plină furie

de sweater-uri și jersey-uri. Femeea modernă, le-a adoptat cu patimă, exagerând poate chiar predilecția ei pentru țesătura elastică cu ochiuri invizibile.

Nemulțumindu-se a purta jersey-ul la sport, curse, plimbări, eleganta practică a metropolelor, unde viața se scurge cu o repeziune electrică, a lansat rochiile de o țesătură complicată dar în fond tot din jersey și la ceaiurile intime, la teatru și vizitele în expoziții.

Pentru asta însă, țesătura e din mătase buclată, frizată ca un mic astrahan tuns și firul de aur apare în broderii cu nuanțe palide.

Nu e urât, dar o femeie la teatru în astfel de costum, e tot așa de puțin elegantă ca una în tailleur-ul ce făcea furori acum câțiva ani.

Să păstrăm deci măsura, lăsând tricoul, sweaterul pentru dimineața, curse, vizite cu totul intime și în ciuda celor mai frumoase inovații ale fabricelor de tricotații, să ne drapăm pentru teatru, ceaiuri, vizite, în mățasosul crêpe de chine, ce nu suferă nici o comparație în domeniul eleganței.

D. Ion Marin Sadoveanu, inspectorul teatrelor din Ministerul Artelor, s'a căsătorit săptămâna trecută, cu d-ra Zizi Lipatti

Misterul vilei Medici

2) Un alt prieten al dansatoarei e asasinat în mod misterios

(Urmare)

— „Cu alte cuvinte, toate acestea au fost special aranjate”.

— „Sunt de aceeaș părere — deși printre cheflii se aflau și persoane în afară de orice bănuială. Veți vedea. Desigur că aceștia vor adveri că „La Belle Lisette” a plecat odată cu dâșii — un alibi”.

— „Dar de unde știi că și dansatoarea a fost aici?”

— „Nu știu încă precis — dar petrecerea avea caracterul unei bachanale. O fată a dansat, cu picioarele goale, pe marea masă

NENESSE, unul dintre apașii cari frecventau localul „Café des Amis”.

din sufragerie, printre tacâmuri și pahare. Picioarele acestei dansatoare erau probabil ude de băutură. Pe masă au rămas urme distincte”.

În aceeași seară, în birourile cartierului nostru general, ne așteptau noutăți surprinzătoare.

Domnul Chapalle a sucombat în urma unei otrăviri cu morfină. Rousseau avea dreptate; rana i-a fost făcută după ce bietul om își dăduse duhul.

Toți mușafirii au declarat că amfitrionul lor, a păstrat toată seara aparența destul de veselă, deși se cam amețise cu băutura. La Belle Lisette era mușafir de onoare a petrecerii. Dâșii a executat câteva din dansurile favorite. La plecarea mușafirilor, ea a rămas cu Chapalle. Două alte fapte importante, desvăluite în urma investigațiilor, au fost că Chapalle, în timpul serii, a arătat, cu o vădită mândrie, un minunat colier de briliant pe care intenționa să-l ofere fetei sale, ca dar de nuntă. Și am mai aflat că în chiar ziua premergătoare crimei, bancherul a primit, printr'un mesager de bancă, suma de jumătate milion de franci.

Imediat a fost emis un mandat de arestare împotriva dansatoarei. Dar a fost prea târziu. Când poliția neprimind nici un răspuns din apartamentul ocupat de dansatoare, a forțat ușa și a pătruns înăuntru, a găsit totul în dezordine, iar dansatoarea dispăruse. Pe măsuta de toaletă, a fost găsită o scrisoare adresată organelor polițienești. În ea La Belle Lisette destăinuiește că dâșii a ucis pe domnul Chapalle, într-o clipă de gelozie furioasă, pentru că atât colierul cât și banii erau destinați unei rivale. Scrisoarea se termina cu hotărârea pe care o luase de a se sinucide.

„Mă veți găsi în Sena” — termină dansatoarea. „Brilantele și banii nu vor ajunge niciodată în mâinile altei femei.

Imediat a fost organizată o cercetare amănunțită, pentru găsirea fetei. Întrucât credința poliției era, că scrisoarea nu-i de cât un truc banditesc. Dar, iată că peste două zile, corpul dansatoarei a fost pescuit din Sena. Deși avea fața complet desfigurată de o lovitură ce părea a fi dată de ancora grea a unui vaporas, totuși artiștii colegi, au putut s-o identifice după îmbrăcăminte.

Dificultatea de recunoaștere a fost mult ușurată prin aceea, că avea tatuat pe brațul stâng o stelută albăstruie. Și steluta era cunoscută și deseori comentată de colegi. Acum, asta a fost pentru ei un indiciu sigur. Așa dar, La Belle Lisette se sinucise și poliția a trebuit să se mulțumească cu acest desnodământ.

Sena a fost răscolită în lung și în lat, au fost lansate scafandrieri, dar în zadar, nici bani, nici briliante n-au fost găsite. Era într'adevăr un caz care ne desiluzionase. Ceea ce s'a petrecut în camera roșie, a rămas pentru noi un mister.

Toate indiciile, toate urmele pe care căutam să le analizăm nu ne dădeau satisfacție. Valetul — un om mai în vârstă — care a servit mâncărurile reci, comandate de d. Chapalle dela un restaurant din Paris, a dovedit cu precizie, că el a plecat înainte de începerea chefului. Servitorul, care a ajutat pe mușafiri, în timpul petrecerii, nu era de cât un șofer angajat ocazional, de unul dintre prietenii mortului. Domnul Chapalle nu ținea servitori la Auteuil. Ne rămânea deci, numai câinele, care a dat alarma. Am aflat, în această privință că dansatoarea avea un câțel albicios cu pete negre, numit Kiki, dar acesta n'a mai fost văzut nicăieri, de când cu sinuciderea artistei. Nădăjduiam că, dacă vom căuta acest câine — în caz de s'ar mai găsi în viață — vom da poate de urma complicilor cari au încercat să spargă caseta din Villa Medici.

Rousseau era convins că uneltele hoților, care au fost probabil uitate din pricina neașteptatei sosiri a polițistului. Dubois, aparțineau unor spărgători rutinați.

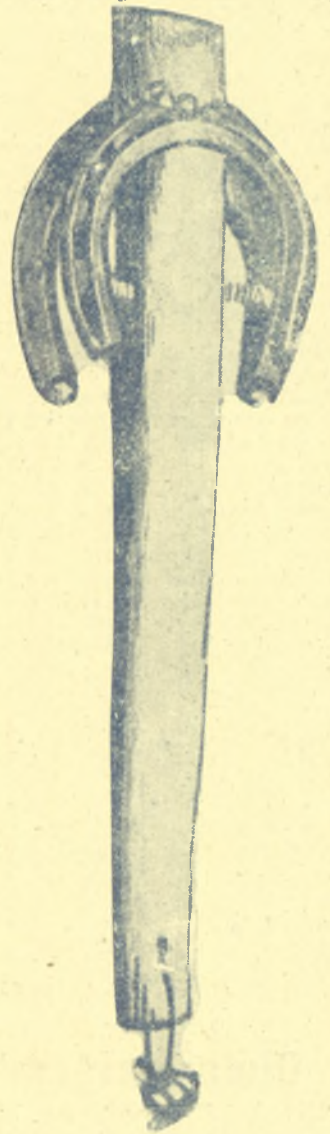
În sfârșit, cercetările noastre ne-au dus spre un restaurant murdar din Auteuil, Café des Amis.

Aici își aveau întâlnirea toate haimanalele din suburbii, iar patronul — un brigand numit Julot — era un cunoscut client al pușcării. Nevastă-sa, o femeie neastâmpărată, poreclită „La Frangine”, era bine cunoscută poliției. Doi prieteni ai sotului — amândoi apași de rând — cunoscute sub numele de Nenesse și Toto, ar fi tocmai oamenii capabili de o crimă ca aceea făptuită la Villa Medici. Dar până acum, nu aveam

nici o probă asupra unei eventuale complicități a acestora.

Rousseau tot dădea târcoale prin afara și înăuntru localului Café des Amis, când deodată veni vestea morții misterioase a baronului de Zeidler, știre care a impresionat întregul Paris.

Baronul acesta era faimos pentru caii de curse ce posedă. Mai ales că, unul din pensionarii grajdurilor sale, o iapă pur-sang, cu numele de Mariposa, a fost înscrisă la marea cursă anuală Grand Prix. Bogat și distins, baronul de Zeidler a cheltuit o mare parte din timp și sumedenie de bani, pentru colecționarea de bijuterii istorice. Deși însu-

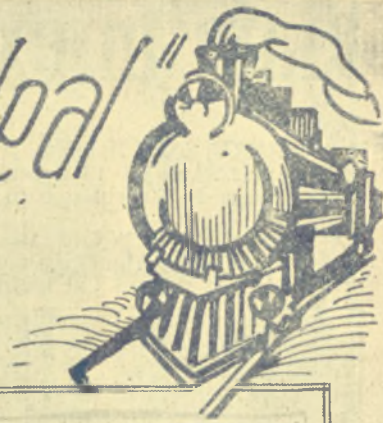
Arma, având fixate două potcoave, cu care a fost lovit baronul de Zeidler, în așa fel ca să se creadă că a fost ucis de propriul său cal.

rat, atracția sa către sexul slab era bine cunoscută și nu o dată a fost comentată de presă.

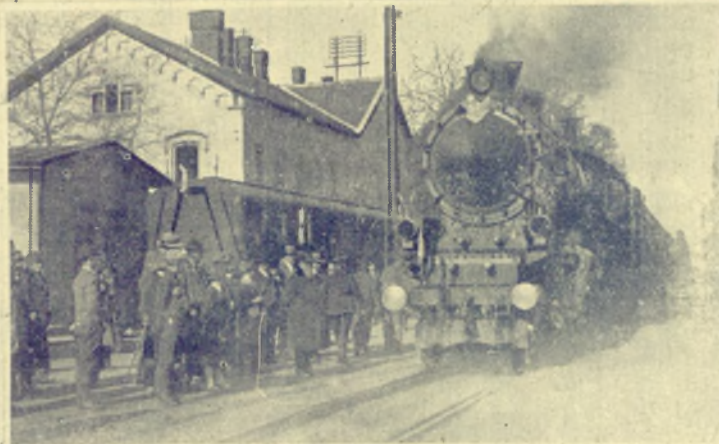
O comunicare telefonică a anunțat poliția, că nefericitul baron a fost găsit zăcând în boxa calului său favorit, cu craniul fracturat.

(Va urma)

Inaugurarea rapidului „Ardeal” București - Oradea

Oficialitățile pe peron înainte de plecarea rapidului.

Trenul înainte de plecarea din Oradea.

Invitații la ferestrele vagoanelor.

Directorul regional C.F.R. vorbește înainte de plecarea rapidului.

Un atentat din gelozie

ÎN BARMEN (Germania) trăiau doi soți. Până acum, nimic neobișnuit. Soțul, funcționar la o uzină chimică, era însă foarte gelos pe soția lui, care era de o frumusețe răpitoare și care după spusele cunoscuților, nu-i dăduse nici un motiv, de tritare a maniei, de care suferea.

Dar se spune că omul gelos, este nebun. Și pentru ca să confirme această credință, bietul Kramer să erigat în răzbunător al sexului său.

În acest scop, a ridicat sistematic din uzina la care lucra, o cantitate importantă de dinamită, care transformată în așa numite „mine”, a fost împrăștiată în toate colțișoarele casei.

Un fițil circular, unia întregul depozit de dinamită și acum câteva zile, soțul venind acasă și negăsindu-și soția, a fost apucat de un nou acces de gelozie.

La înapoierea soției, după o scenă furtunoasă a legat-o de un scaun și a dat foc fițilului. După două minute, casa sărea

în aer, împreună cu cei doi soți nenorociți.

Din cauza exploziei, au avut de suferit

și imobilele vecine, în special un debit de tutun, care a fost distrus în întregime.

Ancheta poliției, s'a făcut pe simple deducții, întrucât din cei doi eroi ai dramei, n'au rămas decât resturi împrăștiate printre ruini...

Fotografia noastră reprezintă casa distrusă de explozie.

Ingrijiiți-vă Dinții

la

Proteza Dentară

Dentiștii asociați

Str. Biserica Enel 14

Extractii, plombe, dinți artificiali în toate sistemele. Prețuri moderate. În lesniri de plată. Consultații 8-1 a. m., 2 jumătate 8 p. m. Telefon 338/27

Viața în exil a împărătesei Maria Feodorovna

IMPĂRĂTEASA Maria Feodorovna a murit Sâmbătă 13 Octombrie 1928, aproape de Copenhaga, în vârstă de 81 ani.

Născută prințesă Maria-Sofia-Federica Dagmar de Danemarca, în 26 Noembrie 1874, fata regelui Christian al IX-lea al

Maria Feodorovna, țarină

Danemarcei și a prințesei Luiza de Hesse Cassel, dânsa era sora reginei Alexandra a Angliei, mama regelui George al V-lea.

Ni s'a părut interesant să reproducem articolul emoționant pe care-l publică principesa Radziwill, care povestește viața în exil a defunctei împărătese.

Maria Feodorovna, fosta împărăteasă a tuturor ținuturilor rusești, care a murit de curând, se înapoiasă în țara copilăriei ei, de unde plecase acum 62 de ani, ca prințesă Dagmar a Danemarcei, spre a deveni soția moștenitorului prezumptiv al unuia dintre cele mai mari tronuri din Europa.

Adăpostul umil în care a locuit în timpul exilului ei, a fost ridicat de către dânsa și sora ei, regina Alexandra a Angliei, câțiva vreme înainte de război. Aci, amândouă vă ducele, și-au petrecut împreună parte din vară.

Vila e mobilată cu cea mai mare simplitate. Nu sunt tablouri pe pereți; dar numărare fotografii, flori și cărți. În timpul iernei, sala cea mare era închisă și fosta împărăteasă își petrecea cea mai mare parte din timp, într-o bibliotecă mică cu ferestrele spre mare.

Personalul de serviciu era redus. O doamnă de companie, contesa Mengden; un șambelan care era totodată secretarul ei particular; două cameriste, dintre care cea mai în vârstă avea 80 de ani și nu putea să facă mai nimic; un cazac înalt care înțovărășea, ca valet, pe împărăteasă când eșia cu automobilul; o bucătăreasă daneză și două servitoare. Vara, un grădinar din Copenhaga venea de două ori pe săptămână să-i îngrijească grădina. Nu se servia decât o singură masă substanțială pe zi, cea dela prânz; seara, ceai, carne rece și o bucată de prăjitură se serviau împărătesei pe o tavă. De ani de zile ea nu bea decât apă, în afară de unele solemnități: La Paști, la Anul Nou, la ziua ficei sale; atunci se vedea apărând o sticlă de vin roșu, de o ca-

litate mediocră. În gospodărie se păstra cea mai strictă economie...

Camera de culcare a fostei împărătese era așezată lângă biblioteca ei. La etajul întâi al vilei, marea ducesă Olga Alexandrovna, cea mai mică fată a Mariei Feodorovna, locuia cu soțul ei și cei doi copii, un apartament separat.

Ginerele ei, căpitanul Culikovsky, lucrează ca vânzător al unei mari agenții de automobile și dânsul îngrijea de tot ce avea nevoie fosta împărăteasă. A dat dovadă de un devotament minunat față de dânsa, și fără ajutorul său e probabil că fosta împărăteasă n'ar fi putut să continue să trăiască în vila Hevidore.

Când bolșevicii i-au îngăduit să părăsească Rusia, Maria Feodorovna n'a putut să ia cu sine decât câteva bijuterii, între altele faimosul colier de perle pe care l-a primit ca dar de nuntă și la care ținea mult. A fost vândut; dar mai înainte de a se despărți de el, Maria Feodorovna desfăcuse o singură perlă, pe care o purta pe un fir de mătase legat în jurul gâtului. E tot ceea ce-i rămăsese din minunatele diamante și bijuterii care au fost podoabele ei de altă dată.

Plăcerea cea mai mare a fostei împărătese era să aibă în jurul ei nepoții. Singura cheltuială pe care și-o îngăduia era aceea de a cumpăra pentru dânsii jucării.

Din timp în timp, câte un exilat din Rusia venea la Copenhaga și cerea să fie primit de fosta împărăteasă; mai era un număr oarecare de refugiați ruși la Copenhaga, cărora după serviciul divin, le oferea un fel de recepție în camera altarului capelei rusești.

Intr'o zi, veni s'o vadă un general care altădată comanda escorta cazacilor, care înțovărășea pe împărăteasă în călătoriile ei. E unul dintre rudele mele; e bătrân acum și în exil, dar numele lui reamintea fostei împărătese lucruri atât de scumpe, încât îi rugă să vină s'o vadă, îndată ce dânsa află că el era în Copenhaga.

Generalului de-abia îi venea să creadă că această doamnă bătrână, îmbrăcată sărăcăcios, strângându-și în jurul umerilor un șal de lână, putea să fie aceeaș împărăteasă care altădată strălucitoare de diamante, în

Maria Feodorovna, principesă

cea înconjurul triumfal al palatului de iarnă în timpul marilor recepții.

Dânsa vorbi întâi:

— „Ne'ntâlnim în împrejurări mult diferite de cele ale ultimei noastre întrevederi...”

Apoi observând emoția vizitatorului, dânsa continuă:

— Nu-ți face inimă rea de mine. Sunt împăcată cu soarta și foarte fericită aici. D-zeu a fost bun cu mine, îngăduindu-mi să mă înapoez în țara mea natală. Am crezut un timp, că n'o s'o mai revad niciodată.

Se opri apoi și iarăși reluă:

— Sora mea Alexandra, spunea că darul cel mai prețios pe care l-am primit dela D-zeu, este credința. Am păstrat credința,

nu numai în Domnul, dar și în viitorul Rusiei noastre scumpe. Va veni o zi când iarăși o să vadă limpede, când visul acesta grozav va lua sfârșit. Tot ce s'a întâmplat trebuia să se întâmple, pentru că noi am păcătuit mult și trebuia să ispășim.

— Nu voi doamnă, desigur, spuse generalul.

— Ba da, și eu. Am avut partea mea în

Maria Feodorovna, la Copenhaga, însoțită de cazacul însărcinat cu paza ei

catastrofa cea mare — văd acum — pentru că aș fi trebuit să fac multe lucruri pe care nu le-am făcut. Suntem cu toții vinovați, dar asta-i trecutul... nu sunt atât de nenorocită cum ți-ai putea închipui... Am prieteni, cari ca și d-ta vin să mă vadă, în exil, și-și amintesc de mine în sărăcia mea. Viața mea a fost foarte fericită timp de ani de zile, când împăratul Alexandru trăia și când eram soția lui iubită și iubitoare. Iată, e tot ce-mi mai rămâne ca amintire din zilele trecute.

Și Maria Feodorovna arată vizitatorului perla solitară singura rămășiță a colierului ei splendid, și o sărută domol.

— Singurul lucru care aș vrea să-l știu, continuă Maria Feodorovna, e ce s'a întâmplat cu Mișă.

Nu pot să cred că a fost ucis. Dar unde e, unde poate să fie? Unde crezi că poate fi ascuns?

— Siberia e o țară mare foarte puțin exploantată doamnă, spuse generalul. Sunt multe locuri unde a putut să se refugieze.

— Da, la asta mă gândesc și eu totdeauna, spuse fosta împărăteasă; dar e foarte trist să aștepti tot mereu și să nu știi nimic. Micul meu Mihail, micul meu băiat! Dacă aș ști numai unde poate fi...

Mai târziu, generalul R... află că la un anumit moment, împărăteasa s'a găsit în asemenea greutăți, încât doamnele din Copenhaga au deschis printre ele o subscripție al cărei produs îi era destinat. S'au adunat astfel 100.000 de coroane. Cu acești bani, Maria Feodorovna a putut să trăiască câțiva vreme până când sora ei ducea de Kumberland se înapoie din Germania în Danemarca și luă asupra-și o parte din cheltuielile casei împărătesei.

În afară de aceste ajutoare și de o pensie pe care i-o dădea statul danez, fosta împărăteasă nu avea nici o altă resursă decât ceea ce ginerele ei, căpitanul Culikovsky, îi dădea.

— Nu mă plângeți prea mult, spunea dânsa totuși și amintiți-vă că nu vreau milă. Am pierdut mult, dar am câștigat ceva; Pacea divină.

Centenarul morții lui Schubert

LUNI 19 Octombrie, s'a comemorat în întreaga lume, centenarul morții lui Franz Schubert, marele compozitor vienez.

După o serie întreagă de privațiuni, — inerente existenței oricărui artist — Schubert s'a afirmat cu vestitele sale „lied”-uri ridicând muzica populară vieneză la opere de o adevărată artă muzicală.

Lucrările sale sunt animate de un admirabil suflu artistic, închegând în ele tonuri de cea mai fină delicatete. Nici un sunet disonant, nici o arie neplăcută timpanului.

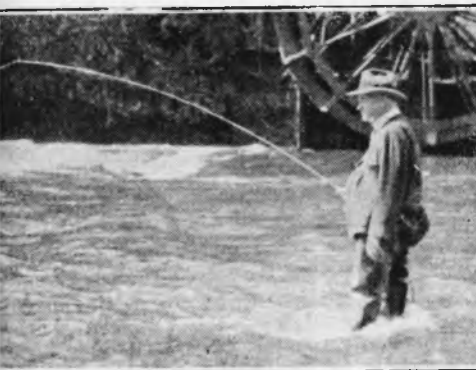

Desemn simbolic pentru sărbătorirea lui Schubert

O serie de simfonii, 2 opere, muzici de balet, solo-uri pentru pian sau diferite instrumente, trio-uri, quartete, quintete și romanețele sale, au cucerit toate cercurile muzicale și astăzi, sunt nelipsite din cele mai selecte concerte vocale și instrumentale.

Muzica lui Schubert, este foarte cunoscută la noi în țară și apreciată în toate cercurile. Se numără cu miile, acei ce-au auzit lucrările lui, printre care și faimoasa operetă „Casa cu trei fete”, aranjată de Bertel, pe liedurile lui.

Maestrul vienez, a lăsat o operă uriașă, — peste 2000 de lucrări — și toată omenirea a sărbătorit centenarul morții sale, prin concerte festive, unde s'a executat muzică exclusivă de el, precum și prin conferințe comemorative, în care s'a demonstrat pe larg, întreaga lui personalitate.

Pentru că a fost ales președinte al Statelor Unite, d. HOOVER, pescuiește cu mai multă bucurie

Profetii

PROFETII au însemnat totdeauna etape importante în dezvoltarea omenirii. De la bătrânul Abraham, despre care vorbește religia, până în zilele noastre, profetii au fost acei cari au răsturnat principiile și bazele de organizație ale lumii, în vigoare până la ei.

Că acești oameni dispuneau de forțe supranaturale, care îi apărau de loviturile dușmanilor și le dădeau puterea de a impune masselor credința lor, rămâne o problemă, care nu poate fi rezolvată de savanții actuali, ocupați cu construirea avioanelor-rachetă, crearea gazelor, și rezolvarea diferitelor probleme moderne.

Cert este însă, că popoarele au creat în jurul lor legende, care s'au transmis din tată în fiu, din generație în generație.

Astfel profetul Daniel, fiind aruncat în groapa cu lei, a scăpat nealins ceea ce a stârnit uimirea celor cari l'au condamnat, și a fost purtat în triumf de popor, care a văzut în scăparea lui, o minune dumnezeiască. Că lei erau întâmplător sătui, sau că bătrânul profet a sugestionat animalele, este o chestiune de apreciere, pentru oricine.

Profetul persan Mirza Assad Khan

Vom trece peste ceilalți profeti, cari fiecare a însemnat o eră în viața popoarelor lor, și ne vom opri la profetii moderni de cari sunt pline coloanele gazetelor.

Annie Besant, vestita teosofă olandeză, se intitulează cu multă pompă, profetă a noiei religii creată de Krishnamurti, des-

„Icoana” lui Mahatma Gandhi

pre care revista noastră a publicat nu de mult un studiu.

Un alt profet, în vârstă de 100 de ani, care colindă lumea împreună cu soția sa, este filozoful persian *Mirza Assad Allah Khan*, care propagă iubirea de oameni, condamnând războiul.

Un alt profet, care joacă însă rolul de șef al mișcării naționaliste indiene, este *Mahatma Gandhi*, celebrul agitator, care a dat până acum foarte mult de lucru autorităților britanice din India. La o recentă procesiune, portretul lui Mahatma Gandhi, a fost sanctificat drept icoană, de preoții budhiști, și poporul s'a prosternat în fața lui, închinându-i-se. Iată dar un nou sfânt în cortegiul imens, care ornează diferitele calendare.

Artă populară canadiană. (Dela congresul internațional de artă populară din Praga).

Un preot catolic, distruge publicațiunile pornografice la Berlin

Rubrica filatelică

Cronica noutăților

AUSTRALIA. — Kookabura, frumoasa pasăre ce a apărut pe mărcile de 6 pi. din 1914 va apare din nou pe marca de 3 pi. albastră ce va fi emisă cu ocazia expozițiunii filatelice din Melbourne.

— Cu ocazia a aceleași expozițiuni s'a constituit un concurs pentru o nouă serie de mărci. Premiul I a fost acordat d-lui M. Harrison fost tipograf într'un atelier de mărci care a prezentat efigia regelui George V.

— Un serviciu poștal aerian s'a înființat între Adelaide și Parth. La acest serviciu, cum este și natural, s'a emis o marcă de 3 pence albastră.

BORNEO. — Marca taxe de 2 c. verde, a fost scoasă din circulație în schimbul altei, de același tip, lilas-negru.

BULGARIA. — La 6 Octombrie au apărut două mărci cu portretul regelui Boris de o leva și 2 leva.

ETHIOPIA. — Mărcile emise în onoarea prințului Tafari-Makenon au fost scoase în 5 mii exemplare.

UNGARIA. — În onoarea oamenilor celebri maghiari, se va emite o nouă serie de mărci.

LETONIA. — La 18 Noembrie s'au împlinit zece ani dela cucerirea independenței micului stat de pe malul mării Baltice.

Seria jubiliară a fost executată de un tânăr pictor: Charles Krause. Compusă din șase valori, seria a fost artistic executată.

O a doua serie, emisă pentru ridicarea unui monument al „Libertății” va fi vândută cu un plus de 10 s. la valoarea nominală.

NIGERIA. — Marca de 2 p. este acum imprimată în roșu-închis.

PANAMA. — Ferdinand de Lesseps a fost după cum se știe inițiatorul canalului de Panama. Cum el are marca sa, americanii au hotărât facerea a două mărci cu chipul lui Gorgos și Gojethals, doi din principalii executori ai acestui canal.

PARAGUAY. — Cu un tiraj de zece mii de exemplare a fost emisă o marcă purtând blazonul familiei de Espinossa.

ROMÂNIA. — Seria semi-centenarului Dobrogei ale cărei clișee au apărut în unul din numerile trecute, a fost emisă în 200 de mii exemplare.

ELVEȚIA. — Mărcile „Pro Juventute” au apărut anul acesta cu armura cunoscutului oraș Winterthur, în care se găsește cele mai mari uzine de motoare din Europa, „S. L. M.”.

CEHO-SLOVACIA. — Cei zece ani dela aniversarea republicii Ceho-Slovace a dat prilej la emiterea unei serii comemorative de 10 valori.

URUGUAY. — Mărcile generalului Garzon au fost emise în 30.000 exemplare.

Noua marcă albaneză cu efigia lui Zogu I

ȘTIRI

Peste câteva luni, va avea loc în Franța, jubileul de 500 de ani dela plecarea Jeannei d'Arc, fecioara din Orleans, din Vancouleurs, pentru a executa sfânta sa misiune.

Clude-tot
Aparatul Radiofonic
Ideal
20-2000 Mtr

Comptuar Metalurgic S.A.R.
Strada Brezoianu, 20 București

Confratele „Callectionneur de Timbres poste”, a întreprins o campanie pentru facerea unei serii comemorative care să rămăie în curs.

Un negustor italian de mărci, originar din Florența, a fost arestat deunăzi, sub bănuiala de escrocherie.

Florentinul, vânduse o cantitate considerabilă de mărci false, în valoare de 100.000 lire.

Dela 10—16 Noembrie, a avut loc la Dijon, o mare expoziție filatelică. La această expoziție au participat cei mai reputați filatelști din lume.

Adolphe Menjou, cunoscutul artist de cinematograf, este un pasionat filatelist. Reputatul artist posedă o frumoasă colecție, compusă din mărci rare.

Mărcile centenarului Leon Tolstoi

Toate asociațiunile filatelice din țară sunt rugate a ne remite procesele-verbale ale adunărilor, precum și lista tuturor membrilor.

Pentru a evita tot felul de neplăceri ce filateliștii străini le suport din partea celor băștinași și vice versa, toți aceia a căror bună credință a fost înșelată, sunt rugați a ne trimite adresa celor ce întrebunțează astfel de procedee, urmând ca noi să facem cunoscut tuturor filateliștilor numele lor.

Scoala
de
Electro-Mecanică
București
Bd Mărășești NR 44

Scopul școlii este de a forma Conducători, Desenatori tehnici pentru serviciile Statului (C.F. Rete.) și industrie. Ca elevi sunt admisi numai absolvenții gimnaziului sau cei cu studii echivalente: Arte și meserii Industriale, etc.

Cursurile școlii sunt predate prin corespondență, astfel că elevii pot urma școala fără părăsirea ocupărilor.

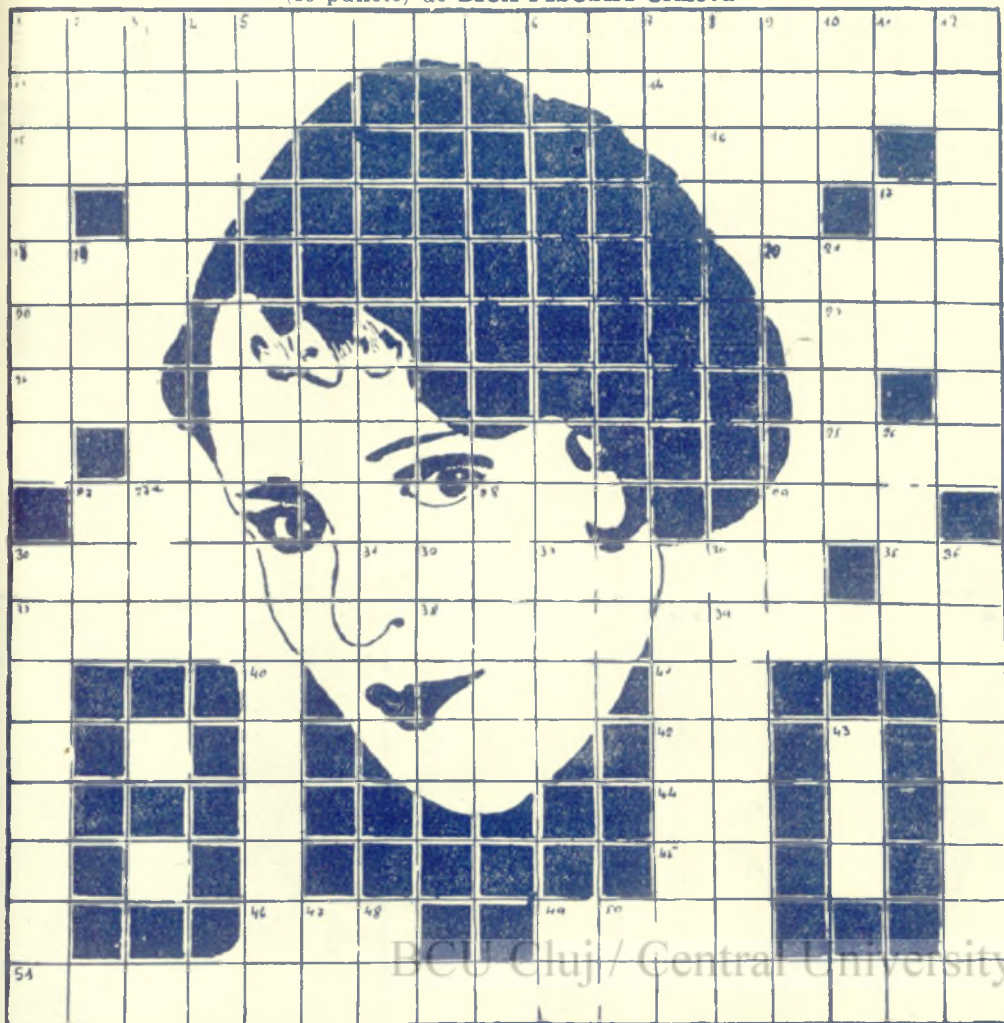
Condițiunile de admitere și programul de studii se tripsit gratuit la cerere.

radio

Jocurile Realității

Joc No. 1 Cuvinte încrucișate (Billie Dove)

(10 puncte) de **BICĂ PISOSKY-Craiova**

Orizontal: 1) Celebru filozof grec (429—347); 6) Rege în Danemarca (1843—1912); 13) Insulă în Turcia; 14) Poet francez (1644—1712); 15) Râu în Franța; 16) Râu în Franța; 17) Conjunctie; 18) Interjecție; 20) Ministru musulman; 22) Prepoziție; 23) Guvernator turc (1741—1822); 24) Interjecție; 25) Conjunctie; 27) Interjecție; 29) Personajiu mitologic; 30) Nume a doi împărați din Orient; 31) Oraș în Grecia; 34) Inițiala și finala unui oraș în Spania; 35) Notă muzicală; 37) Oraș și port în Japonia; 38) Oraș euro-

pean; 39) Albastru închis; 41) Interjecție; 42) Notă muzicală; 44) Pronume; 45) Inițiala și finala unui lac în Africa Centrală; 46) Personajiu biblic; 49) Fluviu în Suedia; 51) Artistă de cinema.

Vertical: 1) Oraș în Iugo-Slavia; 2) Râu în Europa; 3) Fluviu în Franța; 4) Coloare ce domină într'un tablou; 5) Dărmoțin; 7) Pronume; 8) Fluviu în Suedia; 9) Inspectori; 10) Liveze (tr.); 11) Alifie (Mold. și Tr.); 12) Numele moldovenesc al tătarilor iteni; 17) Fluviu european; 19) Personajiu biblic; 21) Oraș francez cu vinuri renumite; 26) A roși tare la față printr'o emoțiune (fig.); 27) Rege al lui Israel; 27 a) Sultan; 28) Duh rău; 29) Râu în Asia Centrală; 32) Fluviu; 33) Fluviu în Franța; 34) Oraș în Olanda; 36) general mexican (1783—1834); 40) Pictor și desenator francez (1804—1860); 41) Mic fluviu în Olanda; 43) Compozitor rus, născut la Vilna în 1835; 47) Particulă ce indică o stare nedeterminată; 48) Dir. de timp; 49) Notă muzicală; 50) Interjecție.

Joc No. 2 (Antonim)

(5 puncte) de **BORIS I. IMAȘ-Tighina**

Se dau următoarele 7 cuvinte: **INSUFLE- TIT — SECRET — RAIU — NEINTENȚI- ONAT — MOCANI — INSURAT — EXOTICĂ.** Să li se găsească antonime astfel ca inițialele să formeze un cuvânt, iar finalele antonimul aceluși cuvânt.

Joc No. 3

(5 puncte) de **SOREL AVRAMESCU**

În formă directă
Eu sunt o uneltă;
Invers de mă luați,
Un sgomot aflați.

Joc No. 4

(5 puncte) de **BORIS I. IMAȘ-Tighina**

I. Cu șapte litere sunt o sanie mică; II. Fără finală sunt un lemn lung așezat vertical; III. Amputându-se din nou finala, sunt un animal; IV. Eludând iarăș finala, sunt biblică (zool.); V. Tăind în nou finala sunt un adverb; VI. Și în fine dacă finala încă odată-mi suprimiți — peste o conjuncțiune dați.

Lista deslegătorilor și a celor cari au câștigat premiile se găsește în SUPPLIMENTUL „Realității Ilustrate“.

Soluționarea jocurilor „Realității Ilustrate“ pe luna Octombrie

„Olimpiu“
Cuvinte încrucișate

Cuvinte încrucișate

„Lee Part“
Cuvinte încrucișate

Cuvinte încrucișate

Rebusul (5 puncte)
De n'ar fi ochi și oprănceze,
C'ar maș' păcăt' grele
Jocul de purtate în Golf de cuvinte
crucește întru stele
(50 puncte)
COMANDANT
RATA RIVER
ZLE K UR
S HUC OP
T AGAS L
A M AT CA
L M M SOR
T E M R R
W A T T W

Enigma
Cățelina
Cățelina

Rebusul
Arman, arca, arm, ar
Rebusul
Sera, seva, Jera, Jera
Rebusul
Cras, cara

Cuvinte încrucișate

„Maca“
Cuvinte încrucișate

„Cățelina“
Cuvinte încrucișate

DIARINABILUL

BALONUL: ITALIA

NACELA: REALITATEA

PAMANTUL: NOBILE

Cuvinte încrucișate

„Maca“
Cuvinte încrucișate

„Cățelina“
Cuvinte încrucișate

BALONUL:

NACELA:

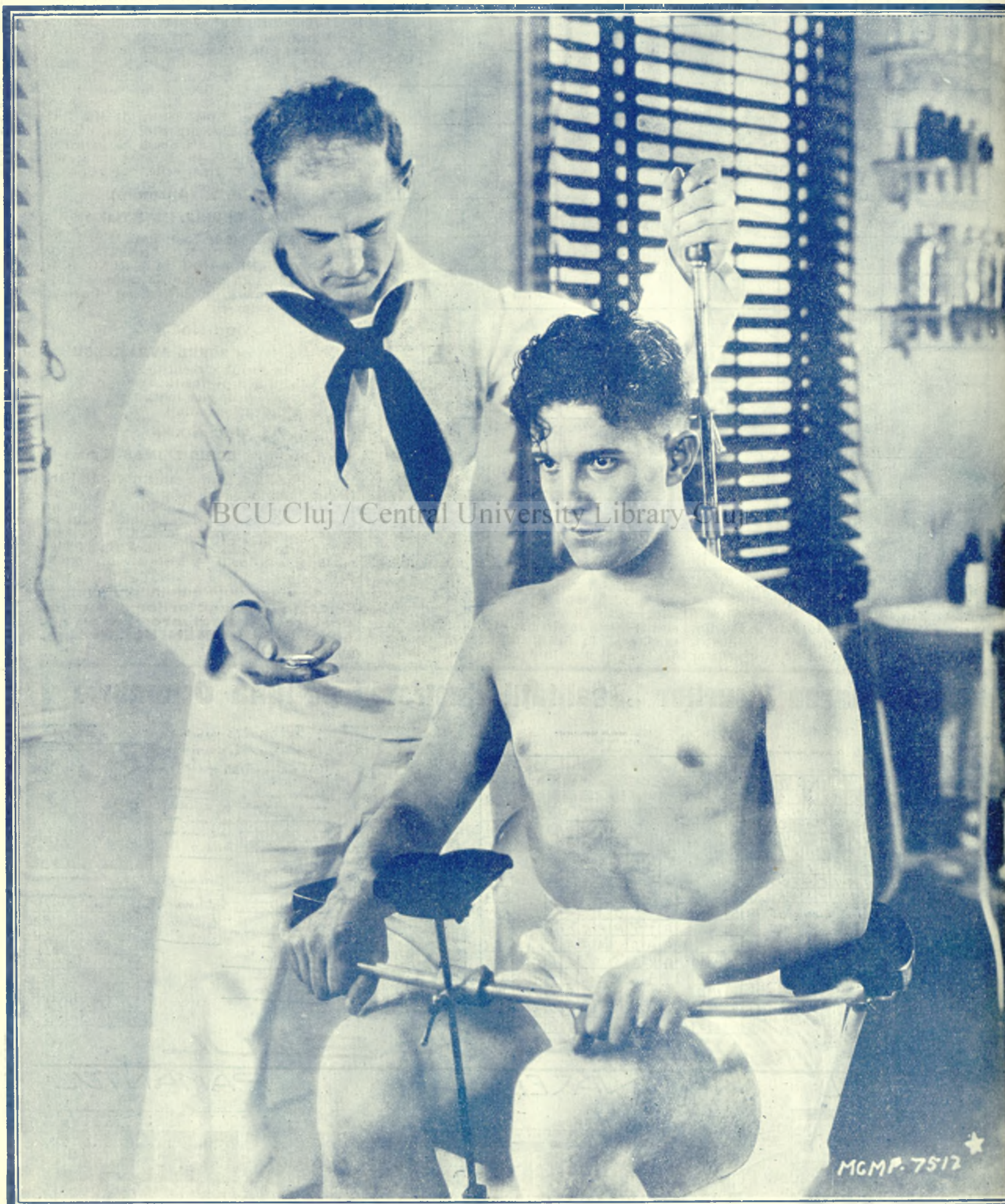
PAMANTUL:

REALITATEA

ANUL II, No. 45
24 Noembrie 1928

ilustrată

36 PAGINI
Apare Sâmbătă

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MGMF. 7512 *

(Foto M. G. M.)

Ramon Novarro

cunoscutul artist american, la examenul corporal, pentru obținerea brevetului de aviator.